૭૮૬

માસૂકે સૂરત

ગઝલે બુલબુલ

બુકસેલર મણીલાલ ભાઉભાઈ કેશ વ્યાસ

કીમત બે આના

મઆસૂકે સૂરત

ગઝલે બુલબુલ

૭૮૬

છપવાકે ઇજહાર કીયા

બુકસેલર મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ

ઠે૦ બેગમપુરા આમલી શેરી—સુરત

પહેલીબાર — નવેંબર ૧૯૨૪

કીંમત સીર્ફ દો આને.

માસૂકે સૂરત

—ઉર્ફે—

ગઝલે બુલબુલ

ગઝલે. હકીમ. —ગઝલ–કવ્વાલી—

મેંગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયા આખોમે બસીહે;
દુખીયા હુ બહોત લીજો, પીઆ મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલીહે.
નયના તોરે મનવારે હે, ઓર દિલમે, ઉમગ હે, કયા સાબીરી રંગહે,
ક્યુન મય છતરાઊ સખીરી મોરી, ચુદરીયા સાબીરને રંગી હે.
દુવારે જો તેરે આઊ, દીયે ધીકે જલાઊ, બીપતકો સુનાઊ,
ખુશહો કે ચડાઊ, તેરે રોજેપે ચદરયા, યેહ મનમે બસી હે
શાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આશ લગી હે, ગો દુખ ચલી હે;
મજધારસે અબ પાર લગાદે મોરી નૈયા, તુમ હકકે વલી હે
દસ બીસ સખીયોંયે ગુરી, એક સખી હુ, જો દુવારે ખડી હુ,
ઇન સબકે હાતોંસે મોરી ભરદે, ગગરીયા કયુ દેર લગી હે.
જાતે હે હકીમ આજ, સુનો જાનીએ કલીયર, મગદુમ કે દરપર,
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

નઈ–ગઝલ. —કવ્વાલી—

અબ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ બેવફા જાતા રહા;
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.

જીસકો છાતીસે લગા રખ્ખા થા મયને શૌક સે.
વોહ મેરે **નાઝો** કા પાલા **દીલરૂબા** જાતા રહા
તન દીયા ઓર **મન** દીયા, ઓર **ધન**ભી સારા દે દીયા,
ફીરતો બાકી કયા રહા વોહ દીલકો તરસાતા રહા
તીરે **નીગાહ** સે છેદકર સીના **જીગર** જખ્મી કીયા,
અયસા **સીતમ** હમપે કીયા દર દર વોહ ભટકતા રહા
ઉસ બેવફા **માશુક** ને કયસા જલા રખા મુઝે,
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદમે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ કયા રહા ઈસ જાનમે,
ધુની જમાકર ઇશ્ક કી કફની કો રંગવાતા રહા
ખુદ ખુદા બેઝાર હૈ જો દીલ સે જુદા રહે,
ઈસ સાગમે બેઝાર હય ટુટા તો ફીર જાતા રહા
દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મકસુદ ઓર જખ્મે જીગર,
સારી બાતે તો રહી, વો **દીલરૂબા** જાતા રહા.

નાટકે, ચલતા પુર્જા. —રાગ કવ્વાલી—

યુ **ઝુલ્મ** ન કર જાલિમ, જુલ્મો કરમકે બદલે,
એક દીન તુઝે મિલેગે, **જુલ્મો** **સિતમ**કે બદલે
ઇશ જુલ્મે ના રવાકી, આખર સજા મિલેગી,
દોજખકા ગાર હોગા, **બાગે** **ઇરમકે** બદલે.
ઝુમ અયસે આરઝુપર, ફુલા હુવા હય નાહક,
મીટ્ટીકી **કબ્ર** હોગી, જાહો **હશમ**કે બદલે.
દૌલત ન સાથ દેગી, **અઝમત** ન પાસ હોગી,
કીડે **કફન**મે હોગે, જાહો **હશમ**કે બદલે.

ગઝલે કુમરી —અલસીયા—

ફ્સ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે—

લામ અલીમ ઓર મીમકા પરદા, ઇશકો હટાકર સામને **આજા;**
દીલમે અદાએ ઉતર ગઇરે-ફ્સ ગઇ મે તો કાલુ **બલામે.**
ઇન્ના ખલકના દીલસે ભુલાયા, ન હનો કરમ સબકો **બતાજા;**
હીજ્રમે મર ગઇ મર ગઇરે-ફ્સ ગઇ મે તો કાલુ **બલામે.**

તર્જે-ઉસ્તાદી દાદરા, —:૦:—

આવરીયા મન ભાયોરી, બાકો યાર—

કાઅબેમેં ઇસા મદીનેમેં મુસા, તુરપર રૂપ દીખાયોરી—બાંકો.
કાહુમે **હસરત** કાહુમે **ઇશરત,** આપહીમે આપ સમાયોરી—બાંકો.
તનમે મનમે ઇન નયન નમે, હીરદે બીચ સમાયોરી-બાંકો.
પીયા જાત હે દીલ તડપત હે, દરમનમે કોન દીખાયોરી—બાંકો.
લાખ કહી વાને **એક** ન માની, સમઝ સમઝ પચતાયોરી—બાંકો

નાટકે-વિર, કેશરી. —રાગ. કવ્વાલી—

જબદીલ ન હો કાબુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, **યહ શાને ખુદા હય,**
સચ હોય જો **મહોબ્બતમેં** કીસીને કહા હય, **આફ્રુત હય બલા હય**
આઝારે મહોબ્બતસે, તો **અલ્લાહી** બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, **બેકાર દુઆ હય.**
શાયદા કો લગે કોનસે અન્દાઝ, તો દેખો, કુછ ગોર તો કરો,
મરતા હય નો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, **આખરકો ફ્ના હય.**

ગઝલે, અનવર. — ૦ —

જલવા મુઝે દીખા દો **અજમેરકે બસૈયાં,**
રૂખમે નીકાબ ઉઠાદો અજમેરકે બસૈયા.

આંખોમે અશકે હસરત દાગે ફીરાક દીલમે,
દુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયા
સુરત નહીં દીખાતે હે ઇખત્યાર તુમકો,
આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયા
હોજાવે મહો દીલમે યા મા વ મનકે ઝગડે,
વહદતકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયા,
ઉમ્મીદવાર હોકર અનવર ખડા હે દરપર,
બીગડી હુઇ બનાદો અજમેરકે બસૈયા

ગઝલે-શાહ—"કુછ નહિ ઓર સબ કુછ સહિ."

કહેતે હય લોક યારો, એહવે જર નહિ તો કુછ નહિ,
હુવા જબ જર પેદા તો યાગે, ઘર નહિ તો કુછ નહિ
હુવા જબ ઘરતો અય યાગે, દીલબર નહિ તો કુછ નહિ
દીલબર આયા જબ તો યાગે, મોહબ્બત નહિ તો કુછ નહિ
મોહબ્બત મીલી તો અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ,
ખુદાસે મોહબ્બત મીલી તો યારો, "શાહ" કહેતે સબ કુછ સહિ

નાટકે, લયેલી મજનું. -ગઝલે. આરામ-

મજનુ હવે લયેલી વ્હે તુજપર દીવાના,
બગએર તેરે વસલકે નહુ શીયાના-મજનુ૦
ન મરનેકા હએ ડર મુઝે કુછ જરાભી,
સમ એ રૂપે તેરે વ્હે હુ પરવાના-મજનુ૦
મેરી જીંદગી અબ તો હય ઇસ્ક હીસે,

હએ એક દીન વ્હે'દી આગમે જલજાના—મજનુ૦
મેરી જાન દુગા મએ કદમોપે તેરે,
અગર લયેલી સમજે મુજકો બીગાના—મજનુ૦
રોજે હશરકો મય પકડુગા દામન
જવાબ દે જફાકા મએ, પુછુગા ઝઆન—મજનુ૦
દે પઓ'રોપે તેરે રખા હમને સરદએ,
તોરે હાતો હએ મગના છુલાના—મજનુ૦
તુ હએ મેરી લયેલી, હુ મે તેરા મજનુ,
હોગા તુજસે આબાદ મેગ વિરાના—મજનુ૦
આરામસે કામ મુઝકો નહી હએ,
તેરી તેગે અબરૂકા મએ હુ નીશાના—મજનુ૦

નાટકે, રસીક મણી —રાગ ગઝલ—

બાદીલા બેગે આયોરે, મોરો જોબન બીતો જાય—બાદીલા૦
ચદા તોરી ચાંદની નુતી પલગ બીછાય,
જબ જાગુ તબ એકલી મરૂ કટારી ખાય—બાદીલા૦
પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ,
જાઉ વાકે ચાહમે વઉ જોગનકા બેશ—બાદીલા૦

મુસ્તબાહે—હોસેન—તર્જે—ગઝલે—કવ્વાલી

સોતાહએ ગલે ગલાકર વ્હો, જબયાર પલગ પર— કયા નાઝસે આરામે,
આતી હએ લપટ ફુલોકી મહેકાર પલગપર—ઉસ બદે કબામે
હએ સોરખ જો પોશાક તો ઉસ ગોરે બદનપર—રગતી હએ રજાવર,
રખતા હએ અજબ તરેહકા, ગુલઝાર પલગપર—અચલકી જેલામે
સાકીતેરે મદકે, તુ જરા જામકો ભર જો શોકે ખુદાહે,
જો સાથ રહુ યારકે સરદાર પલગપર- સર મસ્ત નીશામે.

હએ આરજુ દીનકી વ્હો આગોશમે—આવે ખ્વાહીશ મેરી.
સોજાવે તો હો જાઉં બલહાર પલગપર-**મીન્નત** વ્હે **ખુદાસે.**
રગની તેરે સેરકી સુનકે હુસેન—અબ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, **દીલદાર** પલંગપર-હરરોજ રજાસે.

ગઝલ, શાને મોહમદ —કવ્વાલી—

પસદ આઇ ન કોઈ, શક્લ પર સુરત મોહમ્મદકી,
હમારે દીલમે છુપકર, રેહ ગઇ હસરત મોહમ્મદકી.
ન હમ **દોઝખમે** જાએગે' ન હમ **જન્નતમે** જાએગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્રમે સુરત મોહમ્મદકી
મુઝીકો અય ફીશારે કબ્ર સમ્મે દે અજીયત દે,
જરા દીલકો બચાના ઇમમે હય હસરત મોહમ્મદકી
મદીનેકી તરફ લોગોકો જબ જાતે હુએ દેખા,
દ્ર મહારે દીલકો તડપાને લગી ઉલફત મોહમ્મદકી
લહદમે આય ફરીશતો તુમ કહા જાતે હો બેડોભી,
જરા તમકીન હો બાતે કરો હજરત મોહમ્મદકી.
ગુલોને રગ તારોને ઝીયા રોઝે અઝલ માગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા ઉલફત મોહમ્મદકી
પીઝા જલદી **કાયમત** આએ નિકલે આરજુ દીલકી,
પડેઉ **સલ્લેઅલા** હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી.

નાટકે-પાક અસમત—રાગ—ગઝલ ભેરવી.

ગયા એખનાશ આલમસે, અજબ વ્હે દોર આયા હએ,
ડરે મબ ખલ્ક જાલિમસે, અજબ વ્હે દોર આયા હએ-ગયા.
ન **યારો** મે રહી યારી, ન ભાઇઓમે **વફાદારી,**
મહોબ્બત ઉડ ગઇ સારી, અજબ વ્હે દોર આયા હએ-ગયા.

બહોતસે મક્ર જો જાને, ઉરશાક સબ કોઈ માને,
ખરા ખોટા ન પયેછાને, અજબ પ્હે દૌર આયા હએ-મયા.
ચુગલ કરતે ફીરે ચુગલી, ફુગલ કરતે ફીરે ફીગલી,
દગલ કરતેફીરે દગલી અજબ પ્હે દૌર આયા હએ-ગયા.
હુનરમદાન હરજાઈ, ફીરેદર ખદર રૂશવાઈ,
ગજીલ કોમોકી બેન્યાઇ, અજબ પ્હે દૌર આયા હએ-ગયા.

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર. -રાગ, ગઝલ, કવ્વાલી-

હુઈ હય દીવાનાગે, મુઝે ઉલ્ફત મહંમદકી,
કે તડપતી હે દીન મેગ, મુઝે ફુરકત મહમદકી.
મદીનસે જો આતી હય, તો ઇનના પુછ લેના હું,
સબા જલ્દી બના કૈસી, તબીયત હે મહમદકી.
—ન હમ જન્નતમે જાગે, ન હમ દોજખમે જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્ર મે, સુરત મહમદકી
ફરે જન્નતપે રીઝવા જબકે, દરવાજા પે રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહમદકી
મીટાયા કુફ્ર દુનીયાસે, બજાયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા ગુરકો જલવા, વો હય તાકાત મહમદકી.

ગઝલે, તજમ્મુલ —જમાનેકી ફેશન—

બગલમે લેકે જોરવાકો ફિરાના યેહભી ફેશન હય,
મડમ સાહેબકો થીયેટર લેકે જાના યેહભી ફેશન હય.
લગાકર હેટ મીસ્ટર બનકે લેકર સાથ કુત્તેકો,
પહોચકર પાર્કમે સીટી બજાના યેહભી ફેશન હય.
કલામઅલાહકે બદલે એંગ્રેજ દીની કિતાબોકે,
પિસરકો પહેલે ઇંગ્રેજી પઢાના યેહભી ફેશન હય.

બિછાના કરશે દસ્તરખાન યહે ઝઘડે પુરાને હય,
અરે ટેબલ છુરી કાંટોસે ખાના યેહભી ફેશન હય.
અગર હો બોલકા જલસા બહાનેકે લીએ ઇજ્જત,
મડમકે સાથ યારો કે નચાના યેહભી ફેશન હય.
બડાકર મુછકો દાઢી ઘટાકર કાટકર ખુબસી,
બઇ શાને ફજીલત માગ ખાના યેહભી ફેશન હય.
નહીં હોની હય આબદ દફ્અ તાજીરાત કોઇભી,
"તજમ્મુલ" શએર ગયરોકે ચુરાના યેહભી ફેશન હય.

ગઝલે-હસન—"જમાનેકી ફેશન."

મહે રમઝામે હોટલમે જાના યે ભી ફેશન હય;
અરે રાહ ચલતે ચલતે પાન ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
રહા ગાફીલ નમાઝોંસે ન રોઝા એક ભી રખ્ખા;
ખુદાકી યાદકો દીલસે ભુલના યે ભી ફેશન હય.
લગાકર નેકટાઇ ઔર કાલર પહેનકર ખુબ્બા;
બઢાકર મુછ દાઢીકો કટાના યે ભી ફેશન હય.
લીયે હાથોમે તસબીહ ઔર મુસલ્લા ઝેર બગલ દેખા;
બરાએ નામ હી મસજીદમે જાના યે ભી ફેશન હય.
ઉડાના કોફ્તા બીરયાની ચલકર ખુબ હોટલમે;
રહા હું રોઝા યારોમે ઉડાના યે ભી ફેશન હય.
ઝમાના આજ કલ ફેશનકા હય ફેશન પર મરતે હય;
બુઝુરગો કી નસીહતકો ભુલાના યે ભી ફેશન હય.
કીસીકી હાથ આએ મુફતમે દોલત તો બહેતર હય,
પરાયે માલપર કબ્જા જમાના યેભી ફેશન હય.
કીસીકી ક્યા કુસુર ઇસમે ઝમાને કી દોરંગી હય.

હીજાબો દેખીયે જો કુછ ઝમાના મે બી ફેશન હય.
મર્દ રમઝામે નાટકમે સીનેમા મે જાતે હય,
વહાં પર ઘુર આંખોકા ગાવાના મે બી ફેશન હય.
ઉઠાકર શીર ખુરમા ઈદ આઈ હય ઝમાને મય
જનાઓ સપેર ચોપાટી પર જાના યે બી ફેશન હય.
“હસન” દેખો તો ઇબરતસે અજબ રંગે ઝમાના હય;
ફીસી પર કરકે એહસાંકો, જનાના મે બી ફેશન હય.

ગઝલે, નસીહત. —:૦:—

ઝરા તું સોચ અય ગાફીલ કે દમકા ક્યા ઠીકાના હે,
નીકલ જબ જાન ખાકી તનસે, તો સબ અપના બીગાના હે
ચલો અબ જાને મન તુમકો યહાંસે કુચ કરના હે,
રહો તુમ યાદકી [illegible] જન્નતકા યહા આશીયાના હે.
અરે ગાફીલ તુ ક્યું ભુલા હે ઈસ દુનિયાકી લાલચમેં
સફર મુલકે અદમ આખીર, તુઝે દર પેશ જાના હે.
પડે સોતેહો ગફલતમેં જરા ઉઠકર આંખ તો ખોલો,
હુવા હે શામ ઉઠ બેઠો મુસાફીર ઘરકો જાના હે
ખુદા પુછેગા જબ તુમસે તુ ક્યા લાયા હે, [illegible],
દીયા જો [illegible] ઔર દૌલત તો, ક્યા તો ફા કમાયા હે.
લગા રેહ યાદકી [illegible] અગર, અપની શફા ચાહે,
ન જાને સમ કુછ હરગીઝ, યહીં સબ છોડ જાના હે.

ગઝલે, મેહબુબ, —:૦:—

[illegible] કીસીસે ના લગાના જાના જવાની મેં,
[illegible] દાગ હે અબોરે જાના જવાની મેં,
[illegible] દીખાદે [illegible] દીલકો હે બેકરારી;

કયસી કરૂ ન જારી જાના જવાની પનમેં.
સેના ને કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આંસુસે મોં ધુલાના, જાના જવાની પનમે.
મીટ્ટીકા કર બીછોના ઇટોકા કર શીરાના,
તન ખાકમે મીલાના જાના જવાની પનમે.
મેહબુબ જાન જાના, મે હોગયા દીવાના,
શાહેરોકી ખાખ છાના, જાના જવાની પનમે.

ગઝલે, નીરાલી. —કવ્વાલી—

કીસ દુશ્મને જાકા મોહબ્બત નામ રખ્ખા હય,
દીલુકો સોખ્તા કરરેક ઉલ્ફત નામ રખ્ખા હય.
કયા મેહ કયા કમ હય પીરાકે યારકી મડીયાં,
ખુદા જાને કે કીશ દીનકા કયામત નામ રખ્ખા હય.
નસીહતસે ભડક જાતી હય યે આતશ મોહબ્બતકી.
અજબહી દીલ જલાનેકા નસીહત નામ રખ્ખા હય.
કોઇ આશકસે પુછે, લઝઝતે બેતાબીએ હીજરાં,
મોહબ્બતકે મુઝેકા દર્દે ફુરકત નામ રખ્ખા હય.
મુસીબતમે ન કામ આયા કોઇ સખ, બનગયે દુશ્મન,
કોઈ બતલા તો દે કીસકા, રીફાકત નામ રખા હય.

ગઝલે નૈયર —કવ્વાલી—અલ્લાબન્દિ઼જાન—

છુપ છુપા કે લેલીયા દીલ, અયશા દીલબર કોન હે.
કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અંદર કોન હે.
સંગે અસવદ રખકીયા ઓર ખૂદ મદીના જાબસે,
યે ખબર હોતી નહી કાબામે કે અંદર કોન હે,
રોકતી હે રાઝે પીનહાસે શરીઅત કયા કહું,

યા રસુલીલ્લાહ તુ અલ્લાહો અકબર કોન હે.
યા નબી તુઝસે બને લાખો નબી સાહેબ વલી,
અવસા હાથોંકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફઝલ હય તુ,
અંબીયામેં યા નબી તેરે બરાબર કોન હે.
પીરકી દીલ પર નઝર હે સબ ઉસે માલુમ હે,
જાનતા હે કોન યે ગુમનામ નૈયર કોન હે.

બ્યાને-મોહબ્બત—રાગ, સારંગ—ગઝલે. રૈનક.

બે જર હએ કોન, ઔર કહો જરદાર કોન હએ!
ગુલ કીસ જગસે આયા હએ, ગુલઝાર કોન હએ!—બેજર
જરવાલોસે ગરીબ, ગરીબોસે આહલેજર,
ગર ન રીઝાયતો હોવે, તો સરકાર કોન હએ!—બેજર
આશક અગર ન હોવે, તો માશુક હોવે કોન!
ગર બાવફા ન હો, તો જફાકર કોન હએ!—બેજર
અન્ધેર ગર ન હો, તો ઉજાલેસે કામ ક્યા,
રૈનક નહો, તો તાલીબે દીદાર કોન હએ—બેજર

ગઝલે, મોતીજાન. —રાગ. ગઝલ—

મજનુ તેરી આખોમે—યા—દીલમે રહી લયલા,
ક્યા ખુબ મોહબ્બતકી મંઝીલ, મેં રહી લયલા.
નાહક હો રહા હએ આગે, બેચેન દીલે મજનુ,
ઔર દીનકી ન બે પરદા, એહ ભીલમે રહી લયલા.
ખુદ ગમ બા દીદન હો કર, પરવાના બનાયા,
બે કેસકે હક બતલી, મેહમીલસે રહી લયલા.
લયલા કે લશકરને, રૂખસી ન દુર મારી,

લયલાકી બના મજનું, જબ દીલમે રહી લયલા
વાકીફ હો જહા ઉસકા કયું કર બને મજનુ,
મોજુદ હરએક દીલકે, મહેમીલેમે રહી લયલા.

ગઝલે, ખામોશ. —:૦:—

તુ નકર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખ સાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હે હરએક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે, સોના રૂપા હએ ચેહી,
ફૂંકદે પારસકે તઈ, અકસીર અપને હાથસે,
કબ્રપર મજનુકા જાવે, લયેલી ગર દામન કુશાં
લાશ નીકલેગી ટકનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાહ અપે "ખામોશ" હો કયા અજબ,
પાક કરદે હઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે.

આશામેદીલ. —ગઝલે અકબર—

અહમસે કીસ લીયે આયા અરે નાદાન પરદેશી,
ભરોશા કયા હે દુન્યાકા, અરે નાદાન પરદેશી,
યે કયુ ડાલે હે ડેરે ડીમલીયે —યે—છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તુ દો દીનકા, અરે નાદાન પરદેશી,
કહાંસે આયા જાતા હે કંહા, એક બાત સુનતા જા,
યહા ફીરભી કભી આના, અરે નાદાન પરદેશી,
કીયે સામાન કયા કયા ચંદ રોજ—જીંદગાનીકી ખર,
યે સબ રેહ જાયેગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેશી
ન સો યું ખ્વાબે ગફલતમેં, તમાશા દેખ દુન્યાકા,

કે મેં દો દીનકા હે મેલા, અરે નાદાન પરદેશી,
ઈબાદતકે લીયે આયા હે, બચ બેહકાને વાલોસે,
ન આ પરદેશ મેં ધોકા, અરે નાદાન પરદેશી.
કહાં દારા કહાં જમશીદ, શીકંદર કહાં અકબર,
હે સબકો ખાકસેં મીલના અરે નાદાન પરદેશી

ગઝલે-જલશા-સંગ્રહ. —રાગ, રેખતો—

આદમકે શરેમ જો દમ ગયા સો ફીર ના ફીરા,
ખરીદ ઇન ચસ્મે જો નમ ગયા સો ફીર નાફીરા,
બરાઈ કરતે ચહેરેં પર દોનો જુલફો શિહા,
ગુલ રૂખશર કામો સમ ગયા સો ફીર ના ફીરા.
અજબ હે જંજીર મુઝુત રપે મુજકુ હેરત હે,
આહાંસે જો કોઇ કદમ ગયા, સો ફીર ના ફીરા.
ઊદાસ હો કે સનમ શુંહોકુ ચલા અફસોસ,
બહાર રોનેકે સબનમ ગયા સો ફીર ના ફીરા
ગરૂરી મત કર તુજ હોસનાપે અચ્છે માહેવશ,
અજલકી સામને રૂસ્તમ ગયા, સો ફીર ના ફીરા.

ગઝલે-[illegible]-કવ્વાલી.

જો કુદરતકે પેચમેં ઉલઝાથા, સુલઝા દીયા કમલી વાલેને,
કયા નુરે અઝલકો આલેહી, ચમકા દીયા કમલી વાલેને,
જો જીનનો બસર, [illegible] મલક, જે હોસ હુએ દેખી જો ઝલક,
નુરકો [illegible] [illegible] જગ [illegible], દીયા કમલી વાલેને.
[illegible] [illegible] લગા, જો [illegible] [illegible] હુઆ,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] દીયા કમલી વાલેને.
[illegible] [illegible] દુર [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] દીખલા, દીયા કમલી વાલેને.

એક આંખકે દો હાલે દેખે વોહ ગેસુ મતવાલે દેખે,
ઝુલ્ફોકો અપને એહરેપે લટકા દીયા કમલી વાલેને.
હજ ઓર જકાત નમાજ પઢો કુરબાની એ ઇદ કો યાદ રખ્ખો,
ફરમાને ખુદા હર મોમીનકો, સમજા દીયા કમલી વાલેને,
કુરબાન હુએ યે શમશો કમર મુશાએ ખુદ ઇસા મુજત્તર,
ખુરકેકો રૂખે રોશનસે લતીફ ઉલટા દીયા કમલી વાલેને

ગઝલે-પ્યારે સાહાબ તર્જે-કવ્વાલી

રસુલે હાસમી અપને ડીવીજન કા ગવરનર હે.
મદીના નુરસે છાયા ઉસકા હેડ કવાટર હે.
મોહીનુદીન શાહ હાંસી મેરે ઉપરી કમીશનર હે
અલાઉદ્દીન સાબીર કલીયરી, મેરા કલેકટર હે.
ન કયું કર છાવની ડાલું મે દરગાહે મોહમ્મદપર
ગુનાહા ગારોને ઉમ્મત કા, મદીના હેડ કવાટર હે
ક્યામતકી અદાલતમે ગુજર મેરા તો મુમકીનહે
ખુદ ખુદ ખાંહા હે ઉસકા વોહ યહા જરનરેલ ઓફીસર હે.
ગનીમ મે સલતનત અપની પે પાઉગા ફતેહયાબ,
ખુદા હે કીંગ દુનયાકા, રસુલલીલ્લા ગવરનર હે.

તમામ શુદ

શ્રી અનાવિલ બંધુ પ્રી. પ્રેસમાં ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યું.
બુરાનપુરી ભાગળ ખાડાવાળી પોળ અનાવિલ હોલની પાસે-સુરત.